

KIYAMET

v.29

21 ARALIK 2011

Cezaevi geri adım attı Osman Evcan 42. gününde açlık grevini bıraktı!

Uzun zamandır cezaevinin vegan ve temiz beslenme talebini karşılamamasını ve ayrıca cezaevindeki hak ihlallerini protesto etmek için 4 Kasım'da süresiz açlık grevine başlayan veganarşist Osman Evcan ve ona destek için geçtiğimiz haftalarda açlık grevine başlayan 2 arkadaşı, Sadık Aksu ve Behçet ... cezaevi yönetiminin taleplerini karşılamaları sonucu bugün açlık grevini bitirdiler.

Osman'ın direnişinde onu yalnız bırakmayan herkese teşekkürler. Yeryüzündeki tüm özgürlük tutsaklarına özgürlük!

Vicdani Redçi İnan Süver Tahliye Edildi!

Vicdani Retçi İnan Süver, mahkeme tarafından **cezasının infazını ertelenmesine** karar verilmesinin ardından tahliye edildi. 11 aydır tutuklu bulunan Vicdani Retçi İnan Süver'in avukatlarının yaptığı başvuru üzerine Ege Ordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi Süver'in cezasının infazının ertelenmesine karar verdi. Bugün akşam saatlerinde İnan tutuklu bulunduğu Balıkesir-Kepsut L Tipi Cezaevinden tahliye edildi.

İtalya'da FAI/Informal'den bombalı paket

Geçen hafta bombalı paketin patladığı vergi dairesine yine şüpheli bir paket gönderildi. İtalya'nın başkenti Roma'da geçen hafta bir bombalı paketin patladığı ve bir kişinin yaralandığı vergi dairesine bugün bir şüpheli paket daha gönderildi. İtalyan medyası, şüpheli paketin bomba uzmanı polislere teslim edildiğini ve içinde patlayıcı olduğunu bildirirken, Roma emniyeti yetkilileri, paketin incelenmekte olduğunu, şimdilik içinden biraz koyu renkli toz çıktığını söyleyebileceklerini belirttiler. Başkent Roma'nın güneyinde şehir merkezine yaklaşık 10 kilometre uzaklıkta-

ki Andrea Millevoi caddesinde bulunan "Equitalia" vergi dairesinde, Cuma günü bir bomba patlamış, patlamada, paketi açan vergi dairesinin genel direktörü Marco Cuccagna'nın ellerinden ve gözlerinden yaralandığı bildirilmişti. Olayın ardından Roma Cumhuriyet Başsavcılığının saldırıyla ilgili sorumluların tespiti için soruşturma başlattığı belirtilmişti. Başsavcı Pietro Saviotti, saldırının anarşist örgüt FAI/Informal tarafında yapılmış olabileceğini söyledi.

Ogün Samast faşistine cezaevinde dayak

Kandıra Cezaevi'nde tutuklu bulunan Ogün Samast'ın, bir grup DHKP-C'li tarafından dövüldü. Hırant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast'ın, tutuklu bulunduğu Kandıra F Tipi Cezaevi'nde DHKP-C'liler tarafından dövüldüğü iddia edildi. Kocaeli'nde Kandıra F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutuklu bulunan, Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hırant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast'ın, aynı cezaevinde bulunan DHKP-C'li Özgür Tutsaklar tarafından dövüldüğü iddia edildi.

Opsiyonhaber.com'agelen ihbara göre, olay geçtiğimiz Cuma günü meydana geldi. Grup üyeleri, koridorda karşılaştıkları Samast'a saldırdı. Kavgaya müdahale eden gardiyanlar Samast'ı linç edilmekten son anda kurtardı. Samast'ın ağır darbe aldığı, ilk tedavisinin cezaevinin revirinde yapıldığı belirtiliyor. Aynı iddia bazı sosyal paylaşım sitelerinde de duyurulduğu gözlemlendi.

Öldüren Polisse, Cezası Dört Yıl!

Festus Okey'in polis kurşunuyla öldürülmesiyle ilgili davanın 16. duruşmasında mahkeme başkanının cezanın paraya çevrilmesini talep etmesine rağmen, talep oy çokluğu ile reddedildi ve polise dört yıl iki ay hapis cezası verildi. 20 Ağustos 2007'de Beyoğlu Karakolu'nda polis kurşunuyla hayatını kaybeden Festus Okey davasının bugün (13 Aralık) görülen 16. duruşmasında polis memuru Cengiz Yıldız, dört yıl iki ay hapis cezasına çarptırıldı.

Endonezya polisi "punk" avına çıktı

Endonezya'nın muhafazakar Açe bölgesinde şeriat polisi "**ülkenin ahlaki değerlerine tehdit oluşturdıkları**" gerekçesi ile öksüzlere yardım toplamak için düzenlenen bir punk rock konserini bastı. Göz altına alınan gençler saçlarının tıraş edildiğini, vücutlarındaki piercinglerle kollarındaki bilekliklerin ve zincirlerin çıkarıldığını, gençlerin daha sonra "**ruhsal arınma**" için havuza sokulduğunu söyledi.

www.youtube.com/watch?v=Tt8kBZL9TQI

Yunanistan - Anarşistler bir parlamento üyesini dövdü ve soydu

“23 Kasım gecesi PASOK milletvekili S. Kouvelis'i lüks arabasına binene kadar takip ettik. Hiç düşünmeden ona saldırı-maya karar verdik. Ona vurduk ve politikacıların her zaman yaptıkları gibi onu soyduk. El koyduğumuz çantasında bir laptop, PASOK dökümanları, pahalı kalem, 90,000 euro limitindeki kredi kartları ve milletvekili kimlik kartı vardı. Keza, çantası prezervatifle doluydu, bu kirli yaşlı adam bunlarla ne yapacaktı ki??? Bu eylem bize mazur görülen gündelik şiddete karşı bir tepkiydi.

Yoldaşlarımıza özgürlük.

Tutsak edilmiş C.C.F. (Ateş Hücreleri İttifakı)

üyelerine kavgadan selamlar

Otoritenin şiddetine karşı şiddet.

Bilinmeyen anarşistler”

Don Kişotların Devrimi

Travma Etkisiyle Oluşan Sosyal Fantezilerim

Filiz Gazi

İçim daralır ara sıra. Diken üstü oturmaktan, kendimi salamamaktan, unisex kurallardan... Üstüne bir de kadın olmaktan. Bilsem ki kendim görmeyecek beni, salarım isteklerimi. Bilsem ki ciddiye alacak herkes beni, söylerim bir bir aklımdakileri. Kafam bi dünya tembih dolu, kemikleşmiş yargı dolu. Öyle ben ki hepsi, silkelesem her birini ortada "ben" kalmayacak.

Ne yapsam da delirsem, huyuna gittiğim kabullerden, ayıba kaçacak her şeyi ayıklayan beyin süzgecimden, herkesçe sevilmezsem, düşeceğim "kötüyüm ben" histerisinden.

Rakının dibi, aşkın beteri, acının kifayetsizi, hakkın adaletsizliği, zalimin, mazlumlara ölümle yeksan edişi. Gene de mengene vazifesinde "seviyeli" olma zorunluluk hali.

Çatal bıçaklı medeniyet serisinden zahmetli akşam yemekleri,

Kederinden ölsen terk edemeyeceğin vakur olma ehemmiyeti,

"Elimi nereye koysam da mekâna yakışsam uleen" özgüven problemi,

Pamuk ipi üzerinde, ha düştü ha düşecek sevgi cambazlığı gösterileri,

Samimiyetsizlik gocunmalarından dile pelesenk olmuş "ama samimiyim bak" önlemleri,

Fiilin yetkinliğinden bihaber, teorik bıyık altı malumatfuruş nasihatleri,

İç sızlatan, gel gör ki pembe yalan olmasıyla aklanan iltifat seçkileri,

Seyri bile utandıran, kıvrılmış gerdanların rica minnet halleri...

Alıp başımı gitsem. Aklımı bir süreliğine, iyi insanlara emanet etsem.

Desem: "Hayrını görün, biraz da deliliği denesem." Açıklama yapsam üstüne: "Travma etkisiyle birikmiş birçok sosyal fantezim var, içimde kalmasın, bir an önce uygulamalarına geçsem".

Gülseler bana akıllı akıllı. "Yolun açık olsun" deseler, en romantik sulusepken dileklerini arkamdan dökseler.

Yollara düşsem acele acele. Toplansak komitelerde; çocuklar, kadınlar, yaşlılar, sakatlar, lezbiyenler, geyler, biseksüeller, trans bireyler, köleler, yerliler, itelenenler, görmezden gelinenler... Kursak BSBSB (Bundan Sonra Böyle, Sen Bilirsin) örgütünü.

Lüks bir restorana gitsem sonra. Kodaman sofralardan tadımlık lokmalar yuvarlasam. Zıyan edecekleri salata sularına ekmeğimi bansam. Çıkarken de "Yiinin ulan Allahsızlar" bıçkın edebiyatını üzerlerine salsam.

Düşsem bir sınav ortasına, dayasam kalemi muallimin başına. Bağırsam "Yeter hocaaa! Talebeler, bırakın lan siz de kalemleri!"

Aynı kalemle -bu sefer hırkamın içinde- bir banka soygununa karışsam. Güvenlik görevlisi karşılarsa bizi. Tebessümle dese ki "Vayyy hırsızlar hoşgeldiniz, "Banka kurmanın yanında banka soymak ne ki! * Hayhay buyurun içeri."

Bir bir boşaltsam gökdelenleri. Havaya uçursam meymenetsiz görüntülerini. Molozlarını Berlin Duvarı gibi açık artırmaya çıkarsam. Elde edilen geliri de zamanında bu gökdelenlerin manzarasını bozan gecekondu sakinlerine bağışlasam. İlk defa zenginin malı yormasa çenelerimizi, mutlu etsen bizi.

Oldu olacak haftanın iki günü de yağma festivalleri. Doysa millet çaputtan, beyaz eşyadan bilumum metadan. Özgürleşsek hani. Sokaklara oradan da kırlara atsak kendimizi.

Sayın ilgili görevde üst yetkili "erkek", yarım saatliğine ödünç verir misin bedenini?

Kaptım mı bedeni! Tüm kanallara naklen bağlanacağımın emrini salsam. Desem "Tüm politik tutsaklara özgürlüklerini geri veriyorum. Tecavüzcüsü, şikecisi, rüşvetçisi, insan öldüreni, "haksız" yere gasp edeni ve benzerlerini halkın meclislerindeki kararlara bırakıyorum. Tüm cezaevlerini şuan itibarıyla evsizlere, oyun alanı arayan sebilere, atölye arayan sanatçılara bırakıyorum. Şimdi kapatın TV'nizi. Sevgilinize, eşinize, dostunuza, kardeşinize alayı sevdiklerinize ayırın değerini "değersizleştirdiğiniz" vakitlerinizi."

Bedenime dönsem geri. Üç beş kafadar varsak Ankara'ya. Dayansak meclisin kapısına. "Yatıya geldik temsilciler!" diye attık mı naralar kapılarında. İçeri alınsak derhal. Ninnilerle uyutsak mebusları. Vefa borcu bu. Az mı uyuttular bizi.

Aaaa bir bakmışım sosyalisti, anarşisti, feministi, ekolojisti, komünisti alayı aktivisti kentlere, köylere, "ne işin var la burada" diyeceğim yerlerde, travma etkisiyle oluşan sosyal fantezilerinin peşinde.

Meğerse peş peşe görev dağılımı yapmışız. Bana düşenler de naçizane bunlar olmuş. Adı da "Ciddiye Alınmayan Don Kişotların Devrimi" olmuş.

* B. Brecht'in sözü

Pakistan - 15 NATO tankeri ateşe verildi!

Pakistan'da, Afganistan'daki NATO üslerine yakıt taşıyan 15 tankerlere saldırı düzenlenerek ateşe verildi. Saldırının Ketta kentinin yakınlarındaki bir terminalde meydana geldiği ve can kaybı yaşanmadığı bildirildi. NATO helikopterlerinin Afganistan sınırındaki bir karakola 26 Kasım'da düzenlediği saldırıda 28 Pakistan askeri hayatını kaybetmişti. Saldırının ardından Pakistan, Afganistan'daki NATO birliklerine ikmali durdurmuştu.

ABD - Anarşistler 25,000 dolar değerindeki yeni kameraları çalıp parçaladılar

“Batı yakası #d12 kapanmasına karşı medyanın yürüttüğü yanlış bilgi kampanyası göz önünde tutulursa, Portland'daki tersane blokajına dair alışılmış olan sevimsiz yerel haberlerin varlığı eylemlerimizin bilinmesini engellemek için yanlış sunuluyor gibi görünüyor. O nedenle 25.000 dolarlık yeni kameraların yeleştirilmesini fırsat bilerek bunu gerçekleştirdik. KATU'nun iktidarın kirli gözleri yoluyla varolan olayları değiştirme eğilimini göz önünde bulundurursak, göz önünde bulundurursak, bu yalan yanlış haberlerin bir boka yaramadığını düşünüyoruz... **-bazı kimseler.**”

Üniversite içinde polise silahlı saldırı: 2 ölü!

ABD'deki Virginia Tech Üniversitesinde silahlı bir kişi, önce okulun park yerindeki polis memurunu öldürdü. Saldırgan, 4 saat süren kaşışının ardından daha sonra okul yakınlarındaki başka bir bölgede silahıyla birlikte ölü bulundu. Yetkililer, ismi açıklanmayan ve ölü ele geçirilen şüphelinin gri eşofmanlı, gri şapkalı ve sırt çantalı beyaz bir erkek olduğunu bildirdi. Polis memurunun rutin trafik kontrolü sırasında vurulduğu kaydedildi. Öğrencilerin gün boyunca dışarı çıkamadıkları, gelişmeleri televizyon haberlerinden takip ettikleri belirtildi.

Meksika - Polis eylem yapan 2 öğrenciyi katletti

Meksika'da eylem yapan gençler ülkenin güneyindeki Guerrero'da otoyolu trafiğe kapattı. Öğrencilere saldıran polisler 2 kişiyi öldürdü. Ayotzinapa öğretmen okulundan 300 öğrencinin yaptığı eylemde, eğitim taleplerinin karşılanması için hükümete çağrı yapıyordu. Eylem yapan öğrenciler birkaç otobüs kaçırdı ve bir petrol istasyonunu ateşe verdi.

Panagiotis Avdikos'a özgürlük!

A tina: Tutuklu Panagiotis Avdikos şimdi hem açık hem de susuzluk grevinde 3 Aralık'ta Koridallos cezaevi önünde yapılması planlanan Panagiotis Avdikos'la dayanışma gösterisi gerçekleştirildi. Çeşitli polis memurlarının, bir polis birimi otobüsünün, motorsikletli DIAS'ın, polis barikatlarının her sokakta bulunduğu, polisin her yerde olduğu mekan savaş alanına benziyordu. Polis, bir yoldaşın bakışlarını çok kıskırtıcı bulunca, birkaç dayanışmacı gözaltına alınmakla tehdit edildi. Toplanan insanlar Koridallos cezaevinin sözde hastanesinin karşısına ulaşarak Panagiotis'in haklı mücadelesine destek verdiler. Erkek cezaevindeki tutukluların tepkisi hemen ve hareketli oldu. Açlık grevcisi, dayanışmacılarla telefonla görüştü ve mücadelesini adalet yerini bulana kadar sürdürmeye kararlı olduğunu bildirdi. Daha sonra göstericiler, özellikle anarşist mahkum Stella Antoniou ile dayanışmalarını göstermek için kadınlar cezaevinin karşısına hareket ettiler.

Panagiotis'in durumu için şimdiden sağlığının telafisi mümkün olmayacak şekilde zarar gördüğünü söyleyebiliriz. Hapishane savcısı onu zorla damardan enjeksiyonla tehdit edince, susuzluk grevine başlayarak durumu hızlandıracağı cevabını verdi. Protestodan bir gün önce, cezaevi yetkilileri Panagiotis'i hastaneden bir hücreye yerleştirmeye niyet ettiler ve 'açlık grevini bıraktığı'na dair söylentiler yaydılar. Açlık grevcisi, dayanışma grubuyla irtibata geçtikten sonra, yoldaşlar hastanenin yöneticisine eğer yargılama-öncesi tutukluluk durumunda olan mahkuma birşey olursa, sorumluluğun yöneticide olduğunu söyleyerek şikayetlerini bildirdiler. Yönetici sorumluluğu görevli doktora atmaya çalıştı. Ne var ki, tehlikeli transferin gerçekleşmemesi başarıyla sağlanmış oldu. 5 Aralık'tan itibaren susuzluk grevine girdi. Bugünkü sağlık durumuna baktığında, çok yakında komaya gireceğine inanıyor. Hapsedilmesini tamamen haksız ve keyfi buluyor; buna rağmen Yunan 'adaleti' ve cezaevi sistemi insan yaşamı için alenen umursamaz bir tavır takınıyor.

İletişim adresi: Panagiotis Avdikos, Aghios Pavlos hastanesi, Koridallos cezaevi, Terma Nikiforidi (Sokak), PO Box 18122, Athens-Attica, Greece

Panagiotis Avdikos'a hemen şimdi özgürlük! Dayanışma silahımızdır!

İsveç - ELF (Veryüzü Kurtuluş Cephesi) bir spor aracı ateşe verdi

Her yıl Avrupa yollarında 10 milyon kirpinin öldüğünü biliyor musunuz? Gerisini hayal edin. Örebro'da bir SUV Hayatı savunanlar tarafından yakıldı. Bu makineler sıradan bir arabaya kıyasla 6 kat daha fazla CO2 salıyorlar, bu da küresel ısınmaya sebep oluyor, o da belki de bütün gezegen için ÖLÜM anlamına geliyor. Tabii eğer satın almaya son vermezsek. Yani artık onları kullanmaktan vazgeçmezsek... Bu söylediklerimiz milyonlarca insanın zaten bildiği ve hissettiği şeyin bir yansıması. Bu yıkımın sona ermesi gerekiyor. Hayatın yıkımının. **ELF Avrupa**

Vicdani retçi Halil Savda gözaltına alındı, daha sonra serbest bırakıldı

Vicdani retçi Halil Savda, hakkında TCK 318. maddeden açılan davaya ilişkin ifade verdikten sonra serbest bırakıldı.

Avukatı Savda'nın hukuksuz bir şekilde gözaltına alındığını belirtti. Savda hakkında Eskişehir'de Enver Aydemir için yapılan eylemde okuduğu basın metninde, "Halkı askerlikten soğutmak suçsa bu suç işliyoruz. Halk askerlikten soğusun ki, barış gelsin" ifadelerinin yer alması sebebiyle dava açılmıştı. Dün Atatürk Havaalanı'nda gözaltına alınan Savda, bugün Bakırköy Adliyesi'nde ifade verdikten sonra serbest bırakıldı.

ALF Eylemleri

8 Aralık Şili ALF Eylemi

Elige Veganismo (veganizmi seç) grubundan 4 aktivisit ünlü bir Şilili hayvan sömürsü şirketinin bir çok domuzun bilerek kilo aldırıldığı çiftliklerinden birine 7 Kasım gününün erken saatlerinde girdi, amaç uzun süren bir araştırma sonrasında 2 domuzu kurtarmaktı. Bu süre. Bize köleliğin uğursuz yüzünü ve korku ve acının binlerce sessiz kurbanını gösterdi.

30 Kasım Almanya ALF Eylemi

Yerel bir gazeteye göre, Rottenburg' yakınlarındaki ormanlarda bulunan dokuz adet av kulesi 27 Kasım günü kesilerek yere yıkıldı. Zararın 6,000 euro civarında olduğu sanılıyor. Hayvan hakları aktivistlerinden şüpheleniliyor.

28 Kasım Şili ALF Eylemi

Bu sabah erken saatlerde Maipu'daki Los Tachuelas sirkine ses bombası bıraktık, hayvanların sirklerde kullanılmasını protesto ve kınama amacını taşıyorduk; ayrıca Barry Horne'un ölüm yıldönümünü de anmış olduk. Sirk alanına bu yaptığımızın bir uyarı olduğunu ve bu suistimali durduramayız ve hayvanları serbest bırakmazlarsa bu durumun devam edeceğini yazan yazılar bıraktık. Senelerdir esir kalmaktan, binlerce insanı eğlendirmek adına, sirkten sahiplerine para kazandırmak adına maruz bırakıldıkları yanlış davranışlar ve eğitimden dolayı acı çeken kardeşlerimizi özgürlüklerine kavuşturmak adına onlara saldırma konusunda bir an tereddüt etmeyeceğimizi bilmelerini sağladık. Hayvan özgürlüğünden yana olduğumu iddia eden bütün gruplara çağrımızdır: hayvanları istismar edenlerin hepsine saldırın, radikal eylemler düzenleyin; bu insanların korkutulması gerekiyor, kardeşlerimizin intikamı alınmalı ve böylece suç işleyenler hayvanların yalnız olmadığını, hayvan, insan ve dünya özgürlüğü adına herşeyi yapmaya hazır bir çok insan olduğunu bilmeli.

Hayvanların Bulunmadığı Sirkler Doğrudan Eylem Grubu

Anarşistler kime karşı mücadele ederler?

- Tüm sahalarda (idari, finansal, politik, askeri vs.) gücün merkezi teşkilatı olarak görülen Devlet'e,

- Devletin idari kurumu olan ve tüm zaptetme, çalıştırma, kontrol etme vs. işlerini yapan hükümete,

- Hem sahadaki verimli ilişkilerin hem de bireysel kapitalistlerin, onların aktivilerinin, projelerinin ve bu bağlamdaki suç ortaklarının yükselişi olarak görülen Kapitalizme,

- Devletin ve sermayenin bölündüğü münferit taraflara karşıdır. Diğer bir deyişle, polis, adliye, ordu, okul, gazeteler, televizyon, sendikalar, büyük çok uluslu firmalar, vs.

- Devlet yapısının dayandığı ana çekirdeği biçimlendiren aileye,

- Politika dünyasına karşı, bu nedenle de tüm politik partilere, burjuvazi demokrasisini ifade eden Parlemantoya ve gerçek toplumsal problemleri maskeleyen yardım eden politik ideolojilere,

- Faşistlere ve Devlet, Sermaye tarafından kullanılan baskının diğer tüm kollarına,

- Baskı için etkileyici ve inandırıcı bir müttefik inşa eden Klise ve dine,

- İnsanlara karşı kullanılan silahlı bir güç olan orduya,

- Sömürülmüş sınıfların en zayıfına yönelik baskıyı kurumsallaştıran hapisanelere,

- Farklıyı sindiren sığınma evlerine karşıdır.

Peki anarşistler hangi yanlış fikirlerle karşı mücadele ediyorlar?

- Tam anlamıyla yasaları, politik partileri, parlamentoları, referandumları, oyları vs. kullanarak toplumsal problemler yaratan reformistlere,

- İnsanı, daima çalışmaya ve itaat etmeye elverişli bir otomaton haline indirgemeyi isteyen faydacılığa, (Orjinal metinde 'efficiency' kullanılmıştır, fakat tam bir karşılığı olmadığından faydacılık diye çevirilmiş, 'efficiency': yeterlilik, etkinlik, verimlilik anlamlarına gelir.)

- Soyut bir insan fikrine barış ve güvenlik çağırısı yapan fakat düşman sınıflara saldırarak üzere hiçbir somut harekette bulunmayan insanıcılığa,

- Sömürülenlerin özgürleşmeleri için ellerindeki tek silah olan şiddeti engelleyen pasif direnişe karşı.

- Diğer ulusların yerine anavatanı yeğlemek gibi saçma bir fikri besleyen vatanseverliğe karşıdır, oysaki sömürülenlerin anavatanı yoktur aksine onlar tüm dünya sömürülenleriyle kardeşlerdir.

- Görevlerinin anavatanı korumak olduğu bahanesiyle, orduların hareketlerini haklı bulan militarizme,

- İnsan ırkının bir bölümünü aşağı olarak tanımlayan ırkçılığa,

- Kadınları seks objesine indirgeyen erkek şovenizmine,

- Kendisini boğucu tersyüz edilmiş bir erkek şovenizmi ile kapatmış feminizme,

- Sömürülenleri doğrudan eylemden ayrı tutan delegelere,

- Kişiyi toplumsal katmanlara yönelik eğiten hiyerarşiye,

- Tüm bireyselliği sindiren itaate,

- Bireyin özerk gelişimini engelleyen otoriteye,

- Reformizmin ideolojik örtüsü, evrimciliğinse modern bir versiyonu olan ilericiliğe,

- Ekonomiyi sınıf sömürücülüğü tarihinin merkezine koyan iktisadiyatçılığa,

- İktisadiyatçılığın doğrudan ürünü olan sendikacılığa karşıdır, ki bu da sınıf mücadelesinin işyeri düzeyinde iddialarla sınırlanması anlamına gelir. Anarkosendikalizm, tüm devrimsel beyanları yanı sıra bu reformist sınırlamadan da kaçmıyor.

Anarşistler ne ister..

- Devlet, hükümet, kapitalizm, aile, din, ordu, hapisaneler, sığınma evleri ve yasayı diğerlerini birşeyler yapmaya zorlamak için kullanan her yetkinin feshedilmesini. Hem çalışanlar / sosyalist devletin, hem de proleterya diktatörlüğünün her halini red edişi de bundandır.

- Toprağın, çalışma gereçlerinin, materyallerin, makinelerin, fabrikaların özel mülkiyetinin ve yaşamak için gerekli olan üretim ihtiyaçlarının bertaraf edilmesi.

- Aylıklı çalışmanın kaldırılması ve işin, kendi yetenekleri ve ihtiyaçlarının yanı sıra fikirleri temel alınarak birleşmiş bireysel grupların belirleyeceği minimum bir düzeye indirilmesi.

- Geleneksel aile yapısının, aşk, karşılıklı sevgi ve ayrıca gerçek bir seksüel eşitliğe dayalı ortak bir hayat ile yer değiştirmesi.

- Hayatın, bir ürün gibi karşılaşılabilecek problemlere, benimsenen ilgi alanlarına ve geliştirilen ilişkilere göre değişecek özgür ilişkilere dayalı bir organizasyonu. Bu organizasyonların hepsinin komün gruplarınca yerel bazda birleşmesi, sonrasında, devrimin kurtarılmış bölgelerine olabildiğince ulaşana kadar ilişkileri daha geniş anlamda bir birleşime yaymak.

- Özgür bir toplumda, bu özgürlüğün gerçekleştirildiği süre çerçevesinde anlamlı olacak ücretsiz ve bireysel yetenekleri uyarmaya yönelik bir eğitim.

- Ateist ve din karşıtı propagandaların yayılması daima gereklidir, çünkü meydana gelen özgürleşme bile bu problemler üzerine sınırlı açıklamaların ötesinde çalışmalar yapamıyor.

- İnsanın insan üzerindeki hakimiyeti bitene kadar sosyal devrimin tamamlanması.

Anarşistlerin kullanmayı istedikleri araçlar..

- Bilinçli bireylerin aktif azınlığı olan özel anarşist organizasyonlar. Ki bu bireyler, kişisel ve politik eğilimlerini paylaşan ve devrime yönelik organize olmak için kendilerine sömürülmüş demeyi amaçlayan bireylerdir.

- Kendilerine özgü yapılarını hiç değiştirmeden, kendi davalarını daha iyi koordine edebilmek için gayri resmi, federal anlaşmalarla birbiriyle birleşen farklı anarşist gruplardan oluşmuş bir federasyon.

- Hakim yapının ne niyetle olduğunu ve sömürülenlerin karşı karşıya olduğu tehlikelerin kitaplar, broşürler, gazeteler, kitapçıklar, duvar yazıları vb. aracılığıyla propagandası. Ayrıca, anarşist mücadelenin bulgularını tedarik etmek ve anarşistlerin kim olduğunu göstermek, ya da sömürüleni isyan etmeye, itaatin ve teslim olmanın sonuçlarını kınmaya zorlamak.

- Daha iyi şartlara sahip olmak için mücadele etmek- Reformist olmamamıza rağmen, kişinin şu anki durumundaki ilerlemeleri (maaş, ikamet, sağlık, eğitim, iş vs.) elde tutma mücadelesi, bu anları kendilerinde bir son olarak görmeselerde anarşistlerin varlığı olarak görürler. Özgürlüklenmenin ve diğer bütün seviyelerde doğrudan etki yaratmak için kaçınılmaz olan delege reddinin unsurlarını geliştirebilsinler diye sömürülenleri bu tarz bir mücadeleye itiyorlar.

- Sömürülenle birlikte sosyal devrimin de farkına varmak için sert mücadele gerekir. Sınıf düşmanına karşı (devlet, hükümet, sermaye, kilise vs.) saldırı muhakkak sert olmalıdır, aksi taktirde yalnızca steril bir protesto olacak ve sınıf hakimiyetine bir takviye tayin edecektir. Bu saldırı şu şekillerde olabildi;

- a) bireysel yapılara yada baskıdan sorumlu olan insanlara karşı ayrılan saldırılar,
- b) belli bir azınlıkça yapılan isyankar bir saldırı,
- c) kütlesen isyankar bir saldırı,
- d) kütlesen devrimsel bir saldırı.

En baştan başlayan bu seviyelerin her biri, başarılı bir tanesini geliştirecek şartları yaratabilir de yaratamayabilir de. Politik ve ekonomik analizler belli sınırlarda bu olasılığı ön görebilir, fakat kesin bir sonuç veremez: eylemin kendisi eylem için tek testtir. Şiddetli mücadelenin ahlaki dayanağı zaten yüzyıllardır güç ile tatbik edilmiş olan baskının gerçekliğinde vardır.

'Devrim, Şiddet ve Otoriter Rejim Karşıtlığı'dan alınmıştır, Elephant Yayınları, Londra.

Birinci Enternasyonal'den bu yana Marks ve yandaşları anarşistleri gerçekleşmesi gereken aşamaları göremeyen sabırsız devrimciler olarak görmüşlerdir. Bugün Marksistlerin anarşistleri gerçeklikten uzak ve ayakları yere basmayan kişiler olarak görmeleri de kuşkusuz buna dayanmaktadır.

Marksistlerin bizi sabırsız devrimciler olarak nitelendirmelerine karşı onlara sorabileceğimiz birçok soru var ancak bu soruları sormak yerine ben onların söylediklerinin son derece doğru olduğunu kabul etmek istiyorum. Evet! bizler sabırsız devrimcileriz. İnsan ve doğa üzerinde ki her türlü iktidarın yok edilmesini, herkesin eşitliğini ve özgürlüğünü istiyoruz. İnsan'ın özgürlük ve eşitlik arzusunda sabredilebilecek bir yan göremiyoruz. Ve bu taleplerin ertelenebileceğini düşünmüyoruz bu yüzden devrimci taleplerimiz için hemen şimdi harekete geçmeyi tercih ediyoruz.

Marksistler bu duruşumuz yüzünden bizleri var olan koşulları görememekle suçluyorlar. Hayır koşulların ne olduğunu koşulları kimin oluşturduğunu yada koşulları kimin şekillendirebileceğini sormayacağım. Marksistlere devrimci ahlakı soracağım. Bizler insan üzerindeki her türlü iktidara ve sömürüye karşı çıkarken bunun sonuç getirip getirmeyeceğini düşünerek yola çıkmıyoruz. Bizler bu duruşumuzu bütün zulümlere karşı hemen şimdi harekete geçmemiz gerektiğini söyleyen vicdanımıza dayandırıyoruz. Ama bizler yine biliyoruz ki var olan otoritelerin yok edilmesi ancak onlara karşı hemen şimdi savaş açılmasıyla mümkündür. Ertelenen bir mücadele sonunda bizi var olanı kabullenmeye kadar götürecektir.

Devlet sorunu bu konuya güzel bir örnek olacaktır. Anarşistler ve Marksistler arasında sık sık tartışma konusu olmuş devlet sorunu hakkında iki tarafında ortak bir fikre vardı bir yön vardır ki o da devletin olduğu yerde özgürlüğün olmadığıdır. Marksistler bunu fark etmelerine rağmen devleti hemen şimdi karşılarna almak yerine onun elbet bir gün yok olacağına inanarak onu ele geçirmeyi devrimci bir taktik olarak sunuyorlar. Oysa bizler mutlak baskı olan devletin hemen şimdi karşısında duruyor ve ona savaş açıyoruz. Eğer Marksistlerin dediği gibi var olan koşulları anlayamayan romantik devrimciler olsaydık bile bu romantik davranışlarımız kesinlikle devrimci bir vicdana dayanırdı.

"Ama devlet hemen yok edilemez ki" diye bir cevabı Marksistlerden sık sık duyuyoruz.

Devlet bir sabah kalktığımızda yok olmayacak eğer bizlerin böyle bir fikre sahip olduğumuzu düşünüyorsa kesinlikle çok yanılıyorlar. Elbette devlet'e karşı şu an verdiğimiz mücadele onu yok etmeye yetmiyor ancak devleti yok etmenin tek yolu ona karşı hemen şimdi harekete geçmektir. Yoksa devlet basitçe ele geçirip yok edileceğimiz bir araç değildir. Devlet sadece baskı ve zulümdür. Marksistler özgürlüğün en büyük düşmanını taklit ederek onu yenebileceklerini sanıyorlar ve sonunda bir bakıyoruz ki karşı çıktıkları zulümden hiçbir farkları kalmamış.

Marksistler devletin olduğu yerde özgürlüğün olmayacağını çok iyi biliyorlar. Ama devleti hemen karşılarna almak istemiyorlar. Peki sorabilir miyiz Marksistler özgürlüğün

ertelenebileceği gibi bir fikri devrimci ahlaklarıyla nasıl bağdaştırabiliyorlar yada bu davranışları ne ölçüde devrimcidir?

Devrimcilikle hiçbir ilgisi olmayan bu davranışlarını görmek yerine son derece bilmiş tavırlarıyla bizleri sabırsız devrimciler olarak tanımlıyorlar.

Başka bir açıdan bakarsak biz anarşistler bambaşka bir sabra sahibiz. Bizler devrimi yapacak olan halk kitlelerinin kendi istekleriyle devrimi gerçekleştirmesini istiyoruz. Ve bu uğurda gerekirse yüzyıllarca beklemeye hazırız. Çünkü insanlara bir düşüncenin dayatılmasını doğru bulmuyoruz. Errico Malatesta'nın dediği gibi "insanları özgürleştirmek istemiyoruz onların kendilerini özgürleştirmesini istiyoruz" bir grubun veya bir partinin halk için devrim yapabileceğine inanmıyoruz. Marksistler ise çok açık bir şekilde kitlelerin iradesini kendi ellerine alabileceklerine inanmaktadırlar. Çünkü onlar halk için en güzelini en doğrusunu bilmektedirler.

Marksistler bu yönden bakıldığında kendi otoritelerini kurma konusunda kuşkusuz sabırsız diktatörlerdir.

Bunun en açık örneğini Rus devriminde görüyoruz, kitlelerin "fabrika işçilere, toprak köylülere" sloganı Bolşeviklerin devletçi mantığıyla hiçbir ilgisi olmamasına rağmen Bolşevikler tarafından sahiplenildi. Hatta bu söylem o dönemde bazı anarşistlerin Bolşeviklerin anarşist bir çizgiye geldiklerini düşünmelerine bile neden oldu.

Peki sonuç?

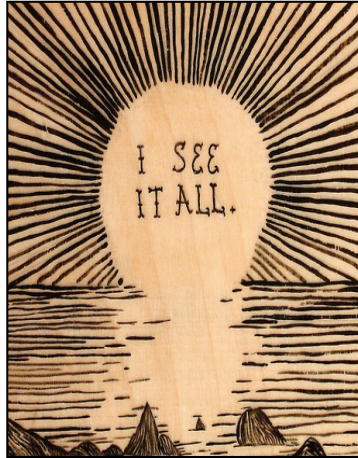
Partinin kurallarına uymayanların kurşuna dizilmesi, zorla kolektifleştirme, farklı düşüncelerin acımasızca bastırılması ve daha bir yığın zulüm. Bu yazıda Bolşeviklerin yaptığı zulümleri anlatmanın gereği yok komünist diktatörlükle yüzleşmek isteyenler devrimin katillerini Gulyai Polye köylülerine, Kronştand denizcilerine, sürgüne giden yada hapishanelerde çürümeye terk edilen anarşistlere sorsunlar. Onlar ve kızıl diktatörlüğün baskısından nasibini almış tüm ezilenler gerçeği apaçık haykıracaktır.

Marksist- Leninistlerin Rusya topraklarında yaptıkları onların kendi diktatörlükleri için halkın devrimci taleplerini nasıl sömürdüklerini göstermiştir. Bolşevikler halkın devrimci taleplerini sömürmekle kalmamışlar, kendi inandıkları sözde devrimi onlara zorla dayatmışlardır. İşte bizi sık sık sabırsızlıkla eleştirenler kendi diktatörlükleri için böyle bir sabırsızlık içindedirler.

Başta da söylediğim gibi bizler sabırsız devrimcileriz, inandığımız değerler uğruna hemen şimdi bıkmadan usanmadan çalışmayı seçiyoruz. Ama aynı zaman da bizler son derece sabırlı devrimcileriz çünkü insanlara inandığımız değerleri dayatmayı doğru bulmuyoruz ve insanların kendi iradelerini ortaya koymalarını istiyoruz.

Umarım Marksistler gerçek bir devrimcinin sabrını ve sabırsızlığını bir gün anlarlar.

İşte bunu anladıkları gün bizim asla dinmeyen isyanımızı da anlayacaklardır

Gerçeğin olmadığı yerde düzene saldıracaksınız. - Jean Baudrillard

Bir 21.yy Tapınağı: TV

Hemen hemen olan biten her şeyin televizyon ve haber ekseninde gerçekleşip yok olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Bugün, savaşların, katliamların bilinçli bir anlam sabuklamasına maruz kalmasında Televizyon adı verilen 'soğuk iletişim aracının' payı hiçte küçümsenecek türden değildir. Birbirimizi yanlış anlamayalım elbette ki katliamlar sürecinde değil, unutturulup yok edilmesi anlamında bir paya sahiptir, tabi ki genel alamda bütün iletişim araçları ve mikro -fakat en etkili- anlamda ise televizyon bu sürecin hızlandırıcı faktörü olmuşlardır. Çünkü televizyon, olup bitecekleri bize önceden haber veren ve bizlere 'olay' görüntüleri sunarak gerçek olayla bağlantıyı koparan bir şeydir.

Bu manada bir televizyon ya da herhangi bir medya aracı ile (dvd, cd, bilgisayar...) izlenen bir belgesel, film, katliamı konu alan video ya da görüntüler asla gerçek değildir! Bu gerçeğin ki bu yaşanmış olanıdır, bilinçli bir şekilde simüle edilmesinden daha fazlası da değildir. Bugün hemen hemen herkes televizyon (vd.) etrafında olan bitenden haberdar olma hevesi içinde içten içe sanallaştığından habersizdir. İzlediği haberde -olay olmaktan çok öte bir olay/haberde- patlayan bir bombayı, ölen bir insanı veya açlıktan ölen bir Afrikalıyı odasında, adına ofis dediği modern hapishanesinde veya açlıktan ölmek üzere olan Afrikalı çocuğu mutfakında bir şeyler tı-

kınırken bir ekrandan izlemek ve bunun karşısında tedirgin olmak olaya yakınlık ya da haberdarlık değil sahtekârlıktır, sanal tatminkârlıktır.

Televizyon, bugün her türlü tarihse olaya son verebilecek bir potansiyele ulaşmıştır. Artık insanlar iktidarlar tarafından gaz odalarından, toplama kamplarından, sürgünlerden ziyade ses ve görüntü frekanslarında yok edilmektedirler. Neo-faşizm sanal kapitalizm aracılığı ile bu şekilde gözden kaybolmaktadır. Çünkü iktidar için öldürmek değil amaç yok etmektir ve bu iki nosyon da (ölmek ve yok olmak) kol kola giden iki kavram değildir. Ve bu şekilde televizyon denilen iletişim aracı ile yok etme olayı da estetik bir hal almıştır. Ancak burada yok edilen olay gerek televizyon gerek film aracılığı ile biraz harcama biraz gözyaşı herkese böyle bir olayın(katliamın) bir daha tekrarlanamayacağı izlenimi verdiği sırada aynı soğuk iletişim aracı başka bir katliamın hazırlıklarını gözler önüne sermektedir. İşte bu şekilde olay öncesi bir sanal olay yaratmak gerçekleşecek olayın anlamını yitirmesine neden olmaktadır.

Yani bir olay, olaya dönüşmeden bir filme bir sanal ritüele dönüşmektedir önce, olay sonrası filmlerde ise -daha çok savaş filmlerinde- uçaklardan yağdırılan bombalar, öldürülen insanlar bu bombalarla yaşam alanlarına tecavüz edilen hayvanlardan öteye dikkatin yoğunlaştığı merkez katliam

sırasında çalan müziğin duygusallığı ya da katledene atfedilen "büyüleyici özellikler" ile yaptığı işin (katletme) üstünün ört pas edilmesidir. Her şey çok sık tekrarlandığı için anlamını kaybetmekte ve yapay bir yazgıya dönmektedir. Haber bombardımanı olayın kendinden geçmesine, savaş haberlerinin ve propagandalarının yaygınlığı da savaş durumunu ve sonrasını içten içe kendinden geçirmektedir. Bir gazetede, bir haberde dikkat edilen tek şey kurbanın fiziksel özellikleri ise, trafik kazasında ölen birinin fotoğrafına bakınca yapılan tek yorum: burnu biraz daha küçük olsa... Şeklinde devam ettiği bir yerde gerçekten söz etmek ahmaklıktır.

Katledilme Hakkı?

Olaya ilişkin katledilmiş olanın bu kadar sanallaşmasının ötesinde bir de katledilenin katledilme hakkı talebini nereye koymalıyız?

Geçmişte bütün savaş ve kitle katliamının mağdurları bütün enerjilerini katledildikleri olgusunu kabul ettirmek için harcıyorlar. Sırf kimliklerini doğruluyor diye katliamı

kanıtlamak istenci içindeler. Katledenden katlettiğini itiraf etmesini istemek acizliğin de-ğilse neyin göstergesidir? Bütün bu olan bitende politik bir manivela var. Belli bir kimlik sahibi olmak isteği gereksiz ve bir hayalden başka bir şey değil ve aslında ve olduğu gibi olduğunun yani ölmüş olduğunun kabul edilmesini istemek çok saçma çünkü hayat hakkı için bile değil ölmüş olma hakkı için mücadele ediliyor. (Not: Sorgulanan sorunsal katliamın reddedilmesi değil sadece öldürüldüğünü öldüren mekanizmanın ağzından duymaya yönelik isteğin eleştirisidir.)

Bir Kapitalizm Terörü: Reklam

Günümüzde reklam kendinden çok sık söz ettirir oldu ama tanıtımını yaptığı üründen ziyade reklam kendini pazarlar konuma geldi. Artık her yerde reklam reklamları görmemiz olası. Artık reklamlar içten içe bir malı, ürünü pazarlamaktan ziyade kendini pazarlamaktadır. Beklide bu şekilde nesnelerin reklam olmaksızın -hatta reklamın bile- bir hiç olduğunu içten içe kanıtlama çabasında gibidir.

Reklamın olduğu yerde etik olandan söz etmek imkânsızdır. Hayal kurmanın tersine çevrildiği yer gene reklamın etkisini taşımaktadır. Bu -hayal kuramamak- kapitalizmin bizden çaldığı en önemli unsurdur. Hepimiz kötürüm haline getirilmiş zombiler gibi etrafımızdaki ışıklı camları ve marka arketiplerini dikizlemekten birbirimizin yüzüne, gökyüzüne bakmayı unuttuk! Sistem hayal kurmanın ötesinde değil berisinde düşündürür bizi. Modern toplumun bireyi gördüğü arabanın, evin, cep telefonunun, fotoğraf makinesinin... hayalini kurmaktan bı-

rakın yaşamak için hayal kurmayı yaşamaya vakti kalmıyor dersek çok da abartmış olmayız; çünkü bu yapay hayali gerçekleştirmek için sürekli çalışmak zorunda.

Modern toplumun bireyi hastadır. İyileşebileceği tek hastanesi de alış veriş merkezleridir. Bu hastalıktan kaçış da yok! En azından üretim devam ettikçe metastaz olarak bu hastalık üretim hastalığı ile birlikte kendini yayacaktır. Üretim çünkü tüketimin üretimsiz bir anlamı yoktur, savurganlığın bollukta anlamlı olduğu gibi üretim-tüketim ilişkisinde de bu böyledir. Bu yüzden sosyalistlerin yaptığı gibi üretimi yücelterek tüketimi yermek

saçmadır. Çünkü bu iki mefhum birbirlerine kelimenin tek anlamı ile göbekten bağlıdır. Hatta tüketimden ziyade üretimin insanı kendine ve doğaya yabancılaştırdığı kanısındayım. Çünkü tüketimi avcılık üretimi de tarım olarak -ilkel bazda- ele alırsak toprağın ve devamında göçebeliliğin terk edilmesinin ne gibi sorunlar açtığına farkına varabiliriz.

İlkeller 'potlatch' ile lanetli payı (üretim fazlası) bir karnaval havasında yok ederlerdi. Lanetli yan tüketilebildiği kadar tüketilip kalan kısmı paylaşıldı ve bu paylaşımın arta kalan yakılır ve bu mülkiyetini yok etmede kabile şefine diğer kabile şefleri karşısında san katardı. İlkeler (Kuzey Amerika'da Pasifik kıyısı veya kıtanın kuzey batısında yaşayan bazı halklar) fazlanın bu lanetinden şenlik bir şölen tadında kurtulurken kapitalizm reklam aracılığı ile metaya çevirmekte. İşte bu kapitalizmin ilkelikle 'suçladığı' kavimler diğeri de kapitalizmin.modern.hayatı!

"Adım Octave ve APC'den giyiniyorum. Reklamcıyım: Evet, kâinatı kirletiyorum. Ben, size pisliği satan adamım, asla sahip olamayacağınız o şeylerin hayalini kurduran... Hep mavi gökyüzü, daima güzel kadınlar, PhotoShop'ta rötuşlanmış kusursuz bir mutluluk. Kılı kırk yarararak yaratılmış görüntüler, moda müzikler. Zar zor biriktirdiğiniz paralarla, son kampanyamda itelediğim rüyalarınızın arabasını satın almayı başardığınızda, ben onu çoktan demode etmiş olacağım. Ben üç model önden gidiyorum ve her zaman sizi hüsrana uğratmanın bir yolunu buluyorum. Glamour (cazibe, büyüleyicilik), attığınız her adımda sizden biraz daha uzaklaşan o masal ülkesinin adıdır. Sizi yenilik bağımlısı yapıyorum. Yeniliğin avantajı, hiçbir zaman yeni kalması. Her zaman bir öncekini eskitecek yeni bir yenilik bulunuyor. Salyalarınızı akıtmak, işte benim kutsal görevim bu. Benim mesleğinde kimse mutlu olmanızı istemez, çünkü mutlu insanlar tüketmezler"

Frederic Beigbeder - 99 Francs

Rusya'da radikal direniş; kısa bir rapor

Şerefe, sevgili yoldaşlar!

Rusya'da 9 Kasım'dan bugüne kadar gerçekleşen radikal sosyal savaş eylemlerinin kısa bir raporunu sizlere takdim ediyoruz. Bugünlerde bir grup yazlaşmış bürokratlarından ve oligarklarından oluşan iktidardaki partinin seçimleri yeniden kazandığı Birleşik Rusya'da seçimlerden sonra halkın büyük rahatsızlığının olduğu devrim öncesi günlerle karşı karşıyayız. Umuyoruz ki bu, aşırı otoriter rejimin sonunun başlangıcı ve halkın özgürlükçü devrimci mücadelesinin zaferinin şafağıdır.

09.11.2011 - Moskova Bölgesinde bulunan Shelkovo kasabasında bir grup gerilla Birleşik Rusya partisinin ofisini ateşe verdi. Bildirilerinde, yoldaşlar daha önce doğum evi olan bir binanın bu faşistler tarafından işgal edildiğini belirtti. Bu yüzden yardıma ihtiyacı olanlar için kullanılan binayı işgal edenlere cevabımızı verdik..

11.11.2011 - St-Petersburg'lu gerilla grubu R.A.T.S. (Kızıl ve anarşist terör birimi), Gazprom şirketinin bir futbol stadı inşa etmek için ormanları kestiği Udelnoe koru parkındaki bir buldozeri ateşe verdi.

04.12.2011 - İsimsiz bir grup Bryansk şehrinde bulunan Birleşik Rusya Partisinin ofisine molotofla saldırdı. Yangın içerideki mobilyaları kullanılmaz hale getirdi.

"BUGÜN PARLAMENTO SEÇİMLERİNİN OLDUĞU GÜNDÜR, YANİ PROTESTO DALGALARININ BÜYÜMEYE BAŞLADIĞI GÜN."

05.12.2011 - ALF, Moskova'da sözüm ona "orman hizmetleri" aracını ateşe verdi.

05.12.2011 - Aynı günde Penza şehrinde büyük bir polis merkezi önüne ev yapımı bir bomba konuldu. Eylemi üstlenen olmadı.

09.12.2011 - CCF-Rusya (Ateş Hücreleri İttifakı) Rusya'da bir yerde polis aracı yaktı...

10.11.2011 - Rusya Federasyonu'nun bir parçası olan Bashkortostan cumhuriyetinin başkenti Ufa şehrinde, anarşist gerilla ekibi kamusal zenginliği çaldıkları için Birleşik Rusya partisinin başka bir ofisini ateşe verdi.

Ateşli günler geliyor: öfkeli kalabalıklar bir araya geliyor!

Yaşasın Devrim!

Kaynak : Black Bloc

Eylem Görüntüleri : www.goo.gl/j2wT9

Uluslararası Deri ve Kürk Fuarını Protesto Ediyoruz (17-19 Ocak 2012)

Küresel ölçekte her yıl milyonlarca hayvana deri ve kürkleri için zulüm uygulayan firmaların bir araya geleceği 6. Uluslararası Deri ve Kürk Fuarı, Yeryüzüne Özgürlük Derneği tarafından; 17 - 19 Ocak 2012 tarihlerinde Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi'nde, öncesinde ise 14 Aralık 2011 ve 15 Ocak 2012 tarihlerinde saat 14:00 - 21:00 arasında Taksim Galatasaray Lisesi önünde Kürk-Deri karşıtı standlar açılarak protesto edilecek.

Kürk ve deri endüstrisinde her yıl milyonlarca kedi ve köpeğin yanında çakal, vaşak, karakulak, leopar, keseli sıçan, kunduz, misk faresi, su samuru, rakun, fok gibi evcil olmayan birçok hayvan; tuzaklar ve çiftliklere tıkmak suretiyle boyun kırma, kesme, tel ile boğma, asma, vajinadan elektrik verme, belkemiği ve boyun kırma, kimyasallarla zehirlenme gibi zalim süreçlerden geçirilerek katlediliyor. Bu endüstrinin yıkımı sadece hayvanlarla da sınırlı değil, hayvanların katledilmesi sırasında oluşan atıklar yoluyla suyu ve çevreyi de ciddi derecede tehdit etmektedir.

Etkinlik Adresi :
www.goo.gl/jcZWd

Afiş : CinnetModern

minimum güvenlik

Stephanie McMillan

